

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del milij, 20,

BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rs.

Antilles (Cuba y Pto. Rico). . . 15 "

Estranger. 18 "

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

CUESTIÓ D' ORIENT.



Lo mon al revés. (Mentres no 's giri del dret).

LA TRENINYA.

¿Han vist may á la aranya fent una trenyina?

Es una cosa curiosísima.

Mirina fent anar las llargas camas de que la Providencia l' ha dotada, ab un moviment incessant y convulsiu; estendre un fil de un lloch al altre; passarhi mes lleugera qu' en Blondin; enfilarse per aquest fil imperceptible y baixar per l' altre, com un bombero quan puja y baixa per la corda; y aixís de fil en fil construir la sedosa trenyina que ha de servirli per fer bona cassa.

Y allá adossat en un recó no hi han vist may un cau mitj dissimulat, en lo qual ella acurruada s' hi está, descansant de sas fatigas, ab las camas arronsadas, y esperant cautelosa l' hora de la presa?

Tal m' ha semblat, lectors, l' obra de 'n Romero Robledo: tal efecte 'm fá l' projecte de lley de imprenta, que acaba de regalarnos.

Es una trenyina inmensa, que trobaran esta al davant seu, totas las ideas, tots los pensaments al sortir de la ment dels escriptors.

Trenyina que com un vel cubrirá al govern, á las institucions, al clero, als diputats, als senadors, als empleats, á tothom qui viu del presupuesto, á tothom que per lo lloch que ocupa y per ocuparse dels assumptos públichs, déu estar subjecte y déu sufrir, vulgas que no, la crítica de la premsa.

Ja veuen si prenen precaucions.

Ja veuen si ells mateixos al cubrirse d' aquesta manera, no confessau la por que 'ls embarga, no proclaman la seva impotencia!

Ni en Espanya, ni en cap mes país del mon s' ha vist un projecte de lley semblant.

En ell se castiga tot.

Hi ha pecats d' obra, pecats de paraula y fins pecats de pensament.

Es una especie d' inquisició intelectual.

L' escriptor, al llegirla, no té mes que fer déu mil trossos de la ploma, y en lloch d' estendre ideas sobre 'l paper, vuidar lo tinter y omplir lo paper de dol.

Un periódich moderat ha calificat al projecte, dihentne la llagosta de l' intel·ligencia.

Si califican així 'l projecte 'ls moderats, aquest partit tant amich de cargolar las cláviass de la llibertat, calculin qu' es lo que tenim de dir nosaltres.

Que Déu nos detinga de la llengua, que 'l fiscal d' imprenta vigila..... y nosaltres som de l' oposició!

No tenim calma, ni temps, ni espay per examinar un per un los 96 articles que conté 'l nou projecte de lley d' imprenta.

Lo decret que ha dominat fins ara, es lo cel en comparació del projecte.

Ab las lleys que 'ns regalan los conservadors, nos succeheix alló del quènto.

Un rey visitava 'l seu país y una dona, al véure 'l passar va dir.

—Que Déu no permeti que vostra majestat se mori.

—¿Per qué bona dona? vá preguntarli 'l monarca.

—Perque 'ns queixavam del vostre avi, y vá venir lo vostre pare y vá ser pitjor: nos queixavam del vostre pare y vareu venir vos qu' heu sigut pitjor que 'l vostre pare: Déu no permeti,

donchs, que vinga 'l vostre fill, que sería pitjor que vos.

Aixís son los conservadors: las lleys que venen darrera, fan tornar bonas á las anteriors.

—Per xó deyam en l' últim número: «Com mes aném, menos valém.»

En la trenyina que 'ns ha armat lo zél de 'n Romero Robledo, ministre ex-revolucionari, hi quedarán presas totas las moscas de l' oposició.

Lo *zum-zum* d' aquestas moscas no deixa dormí al govern.

Per xó 'l govern las hi surt al pas, ab la seva trenyina.

¡Pobres moscas! Morirán de fam en la oscuritat, ó quedarán agafadas en la trenyina, si estendent las alas se llansan en busca de la llum de la veritat tapada per la trenyina.

En cambi 'ls borinots ministerials, aquells que ab lo seu murmurí adulan continuament al govern que 'ls alimenta, los borinets podran rompre la trenyina impunement y anár y venir de la llum á la fosca, de la fosca á la llum, mentres tingan la prudencia de no dir lo que veuen y lo que saben; ó la precaució de disfressarho de la millor manera.

Admirém de pas la justicia dels qui han prés sobre las sévas espatllas, la pesada missió de regenerar á la desgraciada Espanya.

¿Y volen dir que tindrem trenyina?

¡Sembla impossible!

Que un ministre haja presentat un projecte semblant, se comprén. De desde las alturas del poder, se pert lo mon de vista, la realitat desapareix, los homes mes importants de l' oposició quedan petits com moscas.

Per xó es possible que 's fassan trenyinas.

Pero ¿volen dir que 'ls diputats y 'ls senadors que no están tau amunt com los ministres, consentirán que las nacions estrangeras digan que aquí á Espanya hi ha trenyinas?

No 'u sè; per mí que fassan lo que vulgan, que al cap de vall, hém de viure mes nosaltres que la trenyina de 'n Romero Robledo.

Jo fins crech que si totas las moscas nos reuniam y 'ns posavam d' acort, á un' hora dada cayent sobre l' obra de 'n Romero Robledo, aviat la tindriam foradada per mil parts.

O sino, ¡paciencia!

Haurém de plegar las alas, y esperar que fassi vent.

Lo vent s' emporta las trenyinas, y aquesta no ha de ser mes que las altrás.

P. K.

LA XINXA.

Perquè treballa á la *frábica* y soch soltera y soch *libre* y tinch d' home los modals y ditxos qu' á tots fan riure, y perquè tambe tinch fills y tinch feyna tot lo dia, per mantenirlos á tots á forsa d' economías; per 'xó diu tota la gent que no era més qu' una *xinxa*.

Quantas senyoras hi ha de gorro y de mantellina qu' en lloch de tenir treballs tant sols tenen alegrias, y que si tenen criaturas tenen ninyeras y didas, que per res mes no serveixen que aná 'l parque tots los dias,

y que si per cas me vehuen dihent: ¡Mira quina *xinxa*!

No dupto qu' á bon segur lo premi de mas fatigas, de llevarme al trencar l' auba per mantení 'á ma familia, de treballar com á negra, de treballar...per fer ricas á personas qu' especulan ab la suor qu' á mí 'm *xigra*, sigui lo de perdre un bras que 'l *diable* m' arrenqui un dia

pero á n' al mon que l' hi importa ¡Ves qui fá cas d' una *xinxa*!

NEGRE.



L' editor Sauri, ha publicat una obra de molta importancia aplicable á diferents industrias.

Se titula el *Moderno destilador licorista* y serveix per fer tota classe de licors, aguardents, xarops, cervesas y hasta vinagres, aigüas de olors y néctars.

Lo preu es sumament económic, pues per sis pesetas que val lo llibre, se pot trobá algun secret que indemnisi de sobra aquest gasto.

Se troba en venta, en la llibreria de Lopez, rambla del mitj, 20.

Nos escriuen de Torredembarra dihentnos que l' empleo de Secretari de Sanitat lo desempenyan dos individus.

També son dos á desempenyar l' empleo de celader de la mateixa.

Los conservadors son com los frares, van sempre de dos en dos.

Are comprench que d' aquell poble 'n digan Torredembarra, que molta *barra* 's necessita per sé empleat d' aquesta manera.

Per fer un periódich ab la nova lley se necessitará pagar contribució.

No faltava mes sino que un pelele com en Castelar per exemple, que no te terras, ni casas, pogués publicar un periódich!

En alguns punts d' Espanya, son apedregats los trens dels ferro-carrils.

També 'l govern apedrega á la premsa. En aquest país no pot treure 'l cap la civilització, que no l' hi ventin un cop de pedra.

A Madrid esperan á n' en Savalls.

¡Hasta á n' en Savalls!

Ja qu' es moda dona 'ls turró, y qu' en Savalls no será menos que 'ls altres jo 'l faria recaudador de contribucions.

En materia d' arrancar la pell del próxim, va demostrar que 'n sabia.

Diu un periódich de Madrid que continuan los sintomas de descomposició de la majoria.

Que recordi lo govern que entrem al istiu y que aixó pot dur una peste si no la fa enterrar aviat.

No 'ns faltaria res mes ara que un cólera.

Lo conde de Cheste va dir fént un discurs: «No estem pedrificats porque hem dat a la patria, marina, camins, sistema tributari y doctrina moral y católica.»

Tot aixó ha dit lo traductor del Dante.

No estem pedrificats aixó es veritat; pero per aquí anem. Qui dupte que si duran certs *camins* certs *sistemas* y sobre tot certas doctrinas morals y católicas com las que predicen los directores de las romerías y 'ls esforsats defensors del papa presoner, nos tornarem fósils dignes de figurar en algun museo d' Inglaterra?

La Diputació provincial de Tarragona va de manar la suspensió de la càtedra de economia, del institut d' aquella ciutat.

Fà santament la diputació: massa coneix que aquesta assignatura avuy dia no té raho de ser.

En 30 millions de ralets se calcula lo benefici que obtindrà 'l Tresor ab l' augment de 10 cèntims de pesseta per cada carta.

Aquet calcul es bonich, bonich, bonich!

Si 30 millions d' habitants s' estan un dia de pendre café que no es cap sacrifici.... si 30 millions d' habitants s' estan un dia sense dinar que per xó no 's moririan y envian al govern aquets ahorros....

—Però home aixó son càlculs de xicot.

—Donchs lo govern ne fa molts per aquest istil.

Los Bufos-Arderius comensarán sas funcions á Madrid l' 11 de Maig.

Los moderats varen pendre 'ls la delantera, reunintse l' 29 d' Abril.

Lo género bufo no está pas en la seva decadencia ni molt menos.

L' altre dia en las inmediacions del Poble nou, tornant alguns vehins del teatro, varen veure 's assaltats per una partida de lladres y robats miserablement.

Aixó succehia al peu mateix del Cementiri.

Al menos si la vigilancia pública fos morta, estaria enterrada y no 'ns costaria un quarto.

Però are menja molt y treballa molt poch.

El *Tiempo* periódich ministerial escriu un article titulat:

«El país es el juez.»

¡Ay pobres dels amichs del *Tiempo*, si 's complissin las sentencias d' aquest jutje!

Un dato.

En lo projecte de lley d' imprenta, l' article que 's refereix als capellans, está al davant del que 's refereix á la persona del rey.

No fém comentaris.

En Toreno va negarse á autorisar la construcció de un ferro-carril directe de Barcelona á Madrid, alegant que quan vá ser á Barcelona ningú va demanarli.

Ja té rahó. Perque ell es un senyor ministre y nosaltres uns pobrets esgarrats per la politica conservadora.

Y si un pobre esgarrat no demana caritat que no menjí.

La nova lley d' imprenta no permet que 's posi en dupte la legalitat de unas elecciones generales.

No 's podrá posar en dupte.

Però podrá negarse? La lley no 'u diu y no fora mal que 'u espresés, perque no 's donga 'l cas de que als descalabrats que surtin de una elecció, no s' hi afeixi algun periódich fet una truita.

A Pesth (Hungria) hi ha hagut una cerimonia entre turchs y húngaros en la qual s' ha proclamat que Turquia y Hungria están al davant de la civilizació.

Per la part d' Espanya no hi ha pas lo mes petit inconvenient.

Segons la nova lley d' imprenta no 's podrán ridiculisar ni als ministres, ni als diputats.

Com á autor de la lley, en Romero Robledo no necessita pas que 'l ridiculisin.

Al ferla, ell mateix s' hi posa.

Inútil es dir que si 'ls diputats l' aproban, tampoch ho necessitarán.

A Santander un capellá—aixís ho conta un periódich, que lo qu' es jo no m' embolico.—

Dochs sí, un capellá de Santander recullia firmas per enviar al papa ó per formar un bata-

lló ó per qualsevol altre cosa, que jo no 'm fico ab las intencions de ningú.

Vels'hi aquí que un ciutadà vá negarse á donarli la seva firma.

Y vels'hi aquí que la senyora d' aquest ciutadà als pochos dias vá regalarli un fill.

Y vels'hi aquí finalment que 'l capellá de las firmas, vá negarse á batejarlo.

Y are la criatura com que no es cristiana es mora.

Proba palpable de que fins en lo terreno de l' administració dels sacraments, hi ha capellans que tenen simpatias ab los turchs.

L' Ajuntament conservador de Tortosa ha suprimit l' Institut de segona ensenyansa.

Es natural.

Com mes burro es lo poble, més fácilment se l' hi fa dur l' albarda.

LO PODER DE LA ROTINA.

CUENTO.

En un país, no de cáfres,

Sino plé d' homes de pro,

Dels vestits treyan las tacas

Ab varias clases de foch.

Ferró ruhent los uns usaban.

Sal fumant gastaban molts,

Pedra infernal alguns altres,

No pochos oli de vidriol.

Si los vestits de arriante

Hi haguessin estat, crech jo,

Que fora bona eixa moda,

Mes essent de llana, no.

Un forat en lloch de taca

Quedaba en ells, xich ó gros,

Però borraba eix defecte

Lo ingeni dels surgidors.

Arriba en aquellas terras

Un sapastre, fill del bosch,

Que al pas que abmiraba als sastres,

Se reya del cremadors,

Li habia ensenyat un sabi

A compóndrer un sabó,

Ab lo qual se treyan tacas

D' oli, tinta, greix ó rom.

Lo poble senzill veyentne

Que aquell medi era millor,

Ja no cregué més en brasas,

Ni en cremar, ni ab aigua-fort.

Ab tot, la gent saberuda,

Que dupta de tot lo nou,

Seguí la tossuneria

Trayent las tacas ab foch.

Alguns d' amagat las treyan

Ab lo sabó portentós,

Més deyan davant dels altres

Que aquell pagés era boig.

Si 't fias de la rutina

no ets digne de viure al mon.

Lo que mostra la experiencia

No miris si es vell ó nou.

C. PRATS.



Los periódichs de Galicia donan compte d' un robo verificat en la iglesia de Caldas de Reys, consistent en la neteja de las capsas de recullir caritats per las ánimas del purgatori, 160 pelas del fondo de butllas y altres objectes.

Lo lladre va resultar ser lo pobre sagristá de la mateixa iglesia.

La seva beatitut no li vá permetre emportarse'n l' altar major, perque estava clavat.

Se suprimeix l' impost sobre la sal.

En defecte se crean dos impostos mes.

L' un als fabricants; l' altre consisteix en la exacció de 34 quartos per cada ciutadà.

Vegin vostés posantse com se posan á la rahó qui te barra de no volguer pagar la pela!

No dich una, y mes també: demanin, no 's cansin de demanar, que la má sab mes lo camí

de la butxaqueta de la ermilla que 'l Sr. Cánovas al silló de la presideucia.

Anant á confesar per la quaresma, un mestre d' estudi, l' hi preguntá 'l confés.

—¿Fill mèu ja te butlla?

A lo qual contestá 'l pobre mestre:

—Lo que no tinch es carn.

La qüestió d' Orient podria pendre un giro que ningú se l' espera.

Al veure 'ls progressos de la Russia, podria sortir molt bè Inglaterra, Fransa, Austria y altras nacions, y encarantse al Os del Nort, podrian dirli:

—Tórnete'n al cau, que aixó es la lluna.

Los bisbes d' Andalucia han dirigit una exposició al govern.

En ella l' hi demanan que Espanya intervinga en los assumptos de Italia, en favor del atribulat Pontífice.

Sí.... vamos, Espanya se n' vá tot desseguida, comensa á clavar castanyas á Italia, á Prussia y á tothom que se l' posi 'l davant.

¿No es veritat?

Desgraciadament, Excms. é Ilustrissims senyors bisbes d' Andalucia, no tots los espanyols som andaluses.

Eu los presupuestos de una part de lo que deu l' Espanya, se 'n diu *deuda flotant*

Diguin que si aquesta deuda no arriba á ser flotant los espanyols fém un pá com unas ostias.

Ja tenim prou sort de que aixó que 'ns pesa tant, siga *flotant*.

Un telégrama de Sant Petersburgu diu qu' está assegurat lo pago del cupó.

La Russia está empenyada en una guerra y cupleix los seus compromisos

¡Ab quina enveja dirán los tenedors espanyols: «Si aixó es guerra, ni may que hi haja pau!

Los expositors de vins en Madrid, han convidat á un banquet al conde de Toreno.

Aixó á pesar del dret d' esportació que 'l govern tracta de posar sobre 'ls vins.

D' una cosa aixís s' en diu *pagá 'l beure*.

Si nosaltres poguessim, are que s' ha fet de moda aixó de posar drets sobre lo que s' exporta, posariam un dret que produhiria bastant.

Un dret d' exportació sobre 'ls liberals.

Recomaném als fabricants de atauts un anuaci per l' istil.

«Ataudes—Especialidad en cajas mortuorias para los periódicos de oposicion.»

Un torpedo, colcat en lo Danubi, ha fet volar á un barco inglés.

—¿Ahont ne venen de torpedos? preguntava un amich mèu.

—¿Perqué?

—Home, voldria adquirirne un: per colcat-lo á la porta de casa, á veure si també feya volá als meus inglesos.

Diu un periódich de Madrid:

Se desmenteix are que al clero de Soria se l' hi degan 63 mensualitats.

«Y está clar.»

«Si 's tractés dels mestres d' estudi, ja fora un'altra cosa.

«Perque 'ls mestres de estudi no 's sublevan.»

Ayala ha fet també la contestació al discurs de la corona.

¡Ditxós Ayala!

Autor vá ser també del manifest revolucionari de Cádiz.

Casi bè si hagués tirat per memorialista,

hauria fet tanta fortuna com ara que ha tirat per ministre.

Diu la Correspondencia que las sessions dels dissaptes, se destinaran en lo Congrés a preguntes y respostas.

Vá bé. Aixís sentirem: —Digui, Sr. Diputat ¿en Cánovas es ministre? —Si pare. —¿En Romero Robledo es ministre? —Si pare. —¿Lo Conde de Toreno es ministre? —Si pare. —¿Son tres ministres? —No pare. Perque aixís com un arbre que té tres branques, no forma mes que un arbre; aixís també un ministeri conservador que té set ministres, no forma mes que un Cánovas.

En Barzanallana no gosa a estancar la sal. —¿Ah, no? diu en Romero Robledo; pués ja veurás.

Y escriu una lley d' imprenta per medi de la qual quedan estancats.

Lo pensament. La conciencia. La ciencia. La llibertat. Y hasta 'l modo de parlar. Ja'u diu aquell ditxo: «Quan un ministre 'ns tanca una porta, vé un altre ministre y 'ns en obra un' altra.»

CANTARELLAS.

Després de l' hivern l' istiu; després del fret la calor; després de esmorsá á ca'n Rivas, vé 'l pagar qu' es lo pitjor.

C. de A.

Tocan horas, tocan quarts y, no 'u neguis, que ase foras; pèls dejuns los quarts son horas y las horas quarts pèls farts.

C. de A.

Ets Tuyetas molt garbosa plena de gracia y de sal: si 't veyas en Barzanallana de segú 't feya estancar.

J, y T.

Perque m' ayms sols un xich dejunare nit y dia; pero á tall de pelegrí, ab pá blanch y llangonisa.

B. P.

Continuació de la llista dels objectes regalats fins ara per formar la loteria Padró. Lo públich compendrà la importancia perque nosaltres deguem encarirla. Se n' admeten fins al dia 15 del corrent, en la casa núm. 15, pís segon del carrer de Lladó:

Album de Gavarní encuadernat ab luxó, regalo de D. Manuel Medina.—Varios tomos del Centro de suscripciones de D. Joseph Felip.—Obras originals de D. Joseph Feliu y Codina.—Varias obras de luxó dels Srs. Lordachs.—Donatiu dels Srs. Espasa d' obras publicadas per ells, encuadernadas ab luxó.—Busto de Cervantes, de guix, y una acuarela del reputat escultor Sr. Novas.—Copia del Moisés de Miguel Angel, en dibuix, de Guillerme Pujadas.—Un Sancho Panza en barro de Joan Sura.—Un retrato al oli del senyor Picó.—Un cuadro y varias obras literarias regalo del Sr. Fiter.—Una acuarela del Sr. Ortembach.—Dos aiguaforts de Fortuny de D. F. Miquel y Badia.—Varios tomos de D. J. Camps y C.—Cuadro al oli, recort de Temás Padró en son taller, del Sr. Belli.—Dos paisatjes al oli del Sr. Ferran.—Dos suscripciones á la Moda Espanyola per un any, costejadas pel Sr. Escaler. Sis suscripciones per aquest any á la Llumenera de Nova York por F. Garriga.—Cuadro al oli pel Sr. Lorenzale.—Varias obras literarias dels senyors D. Joan y Anton Bastinos.—Obras li-

terarias del Sr. Badia.—Grabat sobre boix d' un dibuix de Padró pel Sr. Sadurní.—Nareís Capmany, las sevas obras.—Dos preciosos gerros, regalo del Sr. Gobernador de la provincia.—Colección de onse láminas facsimils de la firma dels Reys d' Aragón del Sr. Martinez, de Terragona.—Grupo de flors al oli del Sr. Miravent.—Una acuarela del Sr. Tenas.—Dos exemplars Cartas á una dona dels Srs. Arús y Garriga.—Un estudi al pastel y un estudi al llapis del Sr. Vidal de Solares.—La Crónica de Catalunya varias obras.—Gayeta Vidal Valenciano, varias obras.—Sr. Fabre, Merveilles de l' Art et de l' industrie.—Un joyer de plata, donatiu del senyor Bisbe.—J. Giner, Curs d' higiene privada.—Casanova, un cuadro al oli.—Joan O' Neille de Mallorca, un paisatge al oli.—R. Auckermann, cuadro costums sigle passat oli.—Jané germans, varias obras.—Celestí Sans, una acuarela.—Dolores Fiter, dibuix al llapis.—Manel Ferrán, un cuadro al oli.—Manel Werlbe, rellotje d' or del sigle passat.—A. Ribas de Mallorca, una marina al oli.—(Anirém continuánt la llista mes endavant.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Unicament han enviat xaradas dignas d' insertarse's ciutadans Ralip y Noy maso.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen. M. Cadenet: Insertarem lo problema; per lo demés dirém á n' en Lopez que l' hi contesti particularment.—F. F. y C.: Hi ha un epigrama que pot arreglarse.—Ralip: Nos alegrem que 'ns diga lo que 'ns diu; pero 'ns sembla haverho llegit en un dels periódichs catalans que 's publicavan anys endarrera.—J. Ch. P. Anirá 'l repich.—Molito de fer Juhús: A més de lo insertat hi anirá 'l geroglífich.—Joan y Tuyetas: Quedan complacuts.—Zarandieta: L' assumpto es frívol y vosté té l' obligació de fer cosas millors.—Papanatas: Hi anirá un triangul de paraulas.—Ciudadano Xalata petit, Gavilan, General, Tres Chés, R. M. y S., J. P. Tintés, J. Nogueras, N. Fábregas, M. Grimaña, Lengim Rerref, Nas gros, Panotja, Un Quech, Cartam, Ego Sum, Capona, Estudiant tronat, Sipari, F. T., F. Clarassó, Burrego, Pansas y figas, Valencía, Barbero Lamparilla, E. Nogueras, Santi de guixi, Nene, Ocir y Saserp y Astrólech sense ulleras: Lo que 'ns envian no 'ns serveix.—Ciudadá J. R. M.: Hi anirá la quina.—Aixerit: La cusidora millor que la sabatera: lo demés es flux.—Barber: Arreglarem lo quento.—Colaborador: Home, tingui pietat de nosaltres y no 'ns dongui tanta feyna.—V. Soler: Hi ha un epigrama que pot arreglarse.—Negre: Hi ha algunas caigudas.—Sasac: Per lo mateix que ja'u teniam varem ferli la resposta; Qui l' hi fa enviarnoa una cosa mateixa, sense avisarnos?—N. Mastagot: Es molt difícil poderho posar; en quan als versos, son mal medits.—Noy que té dos coronas: Hi anirá 'l geroglífich.—M. Bertral: Ja'u sabiam, home ja'u sabiam, pero entén?...—Guard y Ola: Si tinguessim tant temps com memoria, ja l' hi diriam; pero no n' hi ha necessitat, perq' ve vosté ja sabrá d' hont s' ho ha tret.

SOLUCIONES

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO 388.

- 1. OCTÁGONO DE PARaulas.— D O T O N A D O R A D A O N A D A S A D A N A S
- 2. SINONIMIA.—Serra.
- 3. PROBLEMA ARITMETICH.—9 horas.
- 4. XARADA I.—Pal-mi-ra.
- 5. ENDAVINALLA.—Pá.

Han endavinat totes 5 solucions los ciutadans Ego Sum, Cartam, Peladillas, Un Turch, Panotja, Enriqueta S. y O., Dos desarzobis etc., Astrolech sens ulleras, Ocir y Saserp, Tres Chés, Nene, Santi de Guixi, Anís de cuni, Etripaquentos y Un de l' ostia: n' han endavinadas 4 los ciutadans Gamarusi, M. Batlle, J. Nogueras, Papanatas y Músich de corda; n' han endavinadas 3 los ciutadans Barbero Lamparilla, Valencía, Pansas y figas, Miseria y C., T. Remenada, J. R. y M. y Jo mateix; no mes que 2 Nas gros, Idem de bou, Misto, R. Vilanova y Leugim Rerref; y finalment 1 no més M. Gimánallop, General, D. Tesigoides, Esperitista, P. y ia Cómica, Entusiasmat y J. Ch. P.

SINONIMIA.

Tot tot tot pans á ca'n Tina, y en compte tot l' hi tindrá sino 'ls arriba á pagá. Ab tres lletras s' endavina:

FRANESCH.

TERS DE PARaulas.

Omplir aquestos pichs ab lletres que llegidas horizontal y verticalment digan: la primera un nom d' home; la segona lo nom de una dona que al neix no vá patir; y la tercera 'l nom d' un altre home.

CRICH-CRACH.

PROBLEMA ARITMETICH.

Buscar lo número de personas de una reunió suposant que si n' hi hagués 100 mes, n' hi hauria tres vegadas la suma del número que 's busca, mes 10.

UN SIMPLET.

AMOHINO CEREBRAL.

La Pepa té set d....

Combinar aquestas lletres de manera que formi una cosa que qu' n' tinga té mes amohinos que'l que 'ls nesesitan per trobar la solució. G. PITIMINI.

XARADA

—Adios, Tot!... —A deu salero! ¿ahont vas?

—Cap á ballar á n' el hu, segona, quarta, —També vinch —Donchs tira avant. —¿Qué t' esperan?

—¿Quarta! ¡Vaja!... jo 'n se un que está locat y una dos mort per tu, creume, —¿Prima!

—Dos! —cuarta podrás ferm' ho creurer!... prima!... prima!... siempre estás por bromejar. Lector, rumia una estona y abiat la trobarás.

ZARANDIETA.

Lo prima dos 'm mata. Daria un dineral que no tingués tercera. Lector fes per manera de trovar lo total. G. PETIMINI.

XARADA-ENDAVINALLA.

Part de jó te l' home, l' altre es un aucell, y 'l tot 's es una cyna que té lo pages. SIPARI.

GEROGLIFICH.

QUI

6 de Maig

PAPA

A

1 P 8 N 7 Y 7

TOCASSON DEL ARBÓS.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.